

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Tehnička reprodukcija dela**". Rad ima **11 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

2. Увод

Једну од првих и најзначајнију теорију медија, поставио је Валтер Бењамин у есеју „Уметничко дело у веку своје техничке репродукције“, још далеке 1936. године. Овај филозоф је својом теоријом поставио камен темељац теорији медија и натерао остале да ту тему продубљују, разрађују и уобличују.

Валтер је увидео да темпо којим је напредовало човечанство и масовни медији је превише брз, и тако су направили велику недоумицу и хаос у људским мерилима и схватању уметности, јер се однос према новонасталим уметничким делима мењао, доступност репродукцијама (копијама), обиље података, критеријуми. Бењамин је ове промене критеријума у уметности и вредновања уметничких дела покушао да објасни на једноставан, мада и специфичан начин. Овај врсни научник објашњава однос између перцепције и репродукције дела, упоређујући и поредећи стару традиционалну уметност и нову.

Објашњавајући своју теорију, уводи нове појмове, као на пример ауру. Овај појам „аура“ ја схватам као индивидуалност неког дела, непоновљивост, јер док гледамо неко традиционално дело, ми знамо да је дивно, уникатно, и то има своју ауру, драж и специфичност. Волтерова новонастала уметничка дела која се могу умножавати и копирати у идентична дела (филм, фотографија и др.) назива дела без ауре и критиком покушава да то разобличи. Овај човек је први увидео моћ масовних медија, масовне производње, али и губитка индивидуе.

Критика и његова тумачења филма и фотографије су из тридесетих година прошлог века па му савремени теоретичари замерају да су идеје мало застареле, али биће занимљиво убацили неке нове идеје са савременим тумачењима у његову теорију па ћемо кренути редом кроз следећа поглавља.

3. Промена перцепције и репродукције дела

Перцепција (лат. perceptio-опажање) је опажање, примање утисака, али и способност да се схвати природа ствари, али у психологији перцепција се поима и као уобличавање престава у свести на основу чула и утисака. Репродукција (лат. reproductio-стварање, обнављање) је слушање или гледање снимљеног материјала. Спознајући основно значење ових појмова, сада смо у могућности да видимо како је Бењамин увидео да је дошло до промене перцепције и репродукције уметничких дела.

Валтер је високо ценио традиционалну уметност, и уметничка дела је гледао као нешто узвишено, јединствено, непоновљиво, као жиг времена и уметника који је то дело изнедрио. Гледиште овог филозофа је врло креативно, али и визионарско.

Бењамин је имао став „ (...) да се уметничко дело у начелу, увек могло репродуковати, превасходно тако што су људи могли да га подржавају“. У свом делу нарочито наглашава период самог почетка хх века, јер је тада дошло до великог напретка технике и техничка репродукција је отишла доста далеко, чак су постигнути и стандарди, па оваква репродукција прераста у засебну уметничку технику изражавања, али губи своју снагу

индивидуалности и уникатности.

Људска перцепција се током времена мењала, јер су на њу деловало масовни медији који су се развили због великог техничког напретка. Све три ствари су узрочно-последично повезане: људско чуло, мас-медији, технички напредак, и не могу искључити једна другу и по мишљењу Валтера људско нчуло се прилагођава медијима, медији су условљеним технолошким напретком, тако да су у узрочно-последичној вези.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----www.maturskiradovi.net
MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:
maturskiradovi.net@gmail.com**